

**Υπαγωγή ελεύθερων επαγγελματιών και
μικροεμπόρων στα Υπερχρεωμένα Φυσικά
Πρόσωπα του Ν. 3869/2010**

Η διάταξη του άρθρου 1 του Ν. 3869/2010 «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» προσδιορίζει ως υπαγόμενα πρόσωπα αυτά που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα

«1. Φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση "των οφειλών τους" και απαλλαγή.». Το άρθρο 2 παράγραφος 1 του Πτωχευτικού Κώδικα ορίζει, ότι **πτωχευτική ικανότητα έχουν οι έμποροι**. Σύμφωνα με την αληθή έννοια του άρθρου 1 του Εμπορικού Νόμου, κατά το οποίο «έμποροι είναι όσοι μετέρχονται πράξεις εμπορικές και κύριο επάγγελμα έχουν την εμπορία» ως στοιχείο της έννοιας του εμπόρου, απαιτείται, πλην άλλων, **η άσκηση των εμπορικών πράξεων να γίνεται κατά σύνηθες επάγγελμα**, δηλ. με σειρά ομοειδών πράξεων κατά συνήθεια και όχι κατά κύριο επάγγελμα. Οι πράξεις αυτές ορίζονται στα αρ. 2, 3 και 8 του β.δ/τος 2/14.5.1835 «περί αρμοδιότητας των Εμποροδικείων» καθώς και σε άλλες διατάξεις (Ολ.ΑΠ 5/1996 ΕΛΔ 37, 1046). Η εμπορική ιδιότητα των προσώπων αυτών, απαγορεύει την υπαγωγή τους στη διαδικασία του Ν. 3869/2010, ανεξαρτήτως του είδους των χρεών τους, δηλαδή εμπορικά ή αστικά, καθώς στη διαδικασία αυτή υπάγονται τα πρόσωπα και όχι τα χρέη τους.

Περαιτέρω, γίνεται δεκτό, ότι **οι πράξεις τόσο των ελεύθερων επαγγελματιών**, δηλαδή δικηγόρων, ιατρών, αρχιτεκτόνων, συμβολαιογράφοι κλπ, **όσο και η εν γένει επιστημονική και καλλιτεχνική δράση δεν έχουν εμπορικό χαρακτήρα**. Ως αιτιολογία δε του αποκλεισμού της εμπορικότητας προβάλλεται, κατ' ουσία, ο ιδιαίτερα στενός προσωπικός δεσμός των προσώπων αυτών που υπάρχει με την πελατεία των, σε αντίθεση με εκείνη των εμπόρων.

Συνεπώς, ο προσδιορισμός όσων δεν υπάγονται στα πλαίσια του Ν. 3869/2010, οδηγεί στο συμπέρασμα της **ένταξης εντός του ρυθμιστικού πεδίου του Νόμου για τη «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» των επαγγελματιών που ασκούν ελεύθερο επάγγελμα**, όπως π.χ. γιατροί, μηχανικοί, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, λογιστές κλπ, ομοίως, οδηγοί αυτοκινήτων, ηλεκτρολόγοι, μηχανικοί, υδραυλικοί, ηλεκτρονικοί, προγραμματιστές, που αποκλειστικώς ή κατά κύριο λόγο προσφέρουν την προσωπική τους εργασία και δεν χαρακτηρίζονται έμποροι. Μάλιστα στο συμπέρασμα αυτό κατέληξε, σχετικά πρόσφατα και το Υπουργείο Ανάπτυξης, όπως προκύπτει από την με αριθμό πρωτοκόλλου Β13-5 απόφαση του σε απάντηση του υφυπουργού Ανάπτυξης κ. Αθ. Σκορδά επί σχετικής ερώτησης του βουλευτή κ. Ν. Νικολόπουλου.

Τέλος, έχει ήδη κριθεί Νομολογιακά αλλά και έχει γίνει αποδεκτό ερμηνευτικά, ότι **στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω Νόμου δύνανται να**

υπαχθούν και οι «μικροέμποροι», δηλαδή τα φυσικά πρόσωπα των οποίων η διενέργεια από μέρους τους εμπορικών πράξεων δεν συνιστά κερδοσκοπική δράση αλλά συνίσταται κατά κύριο λόγο σε προσωπικό μόχθο του επαγγελματία, έτσι ώστε το εισόδημα του να αποτελεί αμοιβή της καταπόνησης αυτής και όχι επιχειρηματικό κέρδος, δηλαδή τα πρόσωπα που ασκούν εμπορικές πράξεις και αποκομίζουν από αυτές κέρδος, το οποίο όμως αποτελεί περισσότερο αμοιβή του σωματικού τους κόπου και μόχθου και όχι αποτέλεσμα κερδοσκοπικών συνδυασμών. Τα πρόσωπα αυτά δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και ως εκ τούτου δικαιούνται να υποβάλουν αίτηση για δικαστική ρύθμιση των χρεών.